

Въ то время, кога Іоаннъ крыщавалъ народа, Іисусъ Христосъ дошълъ изъ Назаретъ, да ся кръсти и той отъ него. Като Го видѣлъ, Іоаннъ воскликнулъ: „Ето Агнеца-тъ Божій!“ И кога Іисусъ наедно съ множество-то на народа искалъ да влѣзе въ рѣкж-тж, за да ся кръсти, Іоаннъ, исполненъ отъ сѣрдечно благоговѣніе, Му възбранявалъ, говорящи: „Ты ли искашь да ся кръстишь отъ мене? Азъ трѣбва да ся кръсть отъ Тебе!“

Но Господь отговорилъ: „не Ми възбранявай! Ный трѣбва да исполнимъ всичко онова, което изисква отъ насъ дълга-тъ.“ Іоаннъ повече не Му прѣпятствовалъ, и Іисусъ Христосъ ся кръстилъ отъ Него во Іорданъ. А когато Той излизалъ изъ водж-тж, небеса-та ся отворили надъ главж-тж Му, и святой Духъ слѣзълъ на Него като глжбъ. Въ сжщо-то время си чулъ гласъ отъ небо-то: „Сей есть Сынъ Мой возлюбленный, въ Него е Мое-то благоволеніе!“

## ГЛАВА XV.

Іисусъ Христосъ ся искушава отъ діавола.

Іисусъ Христосъ, быдейки Сынъ Божій, былъ въ сжщо-то время и человекъ; зачтото, като ся облѣклъ въ плоть человекж, Той съ неж наедно пріелъ всички-тъ немощи человексы, освѣнъ грѣха. Той со собственный си примѣръ искалъ да покаже на человексы-тъ, какъ трѣбва да побѣждаваме искушенія-та и да оборяваме немощи-тъ на естество-то. Само въ искушенія ся познава добродѣтель-та на человека. Адама искушавалъ діавола-тъ въ Рай; Іисуса Христа, во время-то на Негово-то прѣбываніе на земж-тж, такожде искушавалъ въ пустынь-тж. Адамъ, който былъ окруженъ отъ всякакво благо, не устоялъ пративъ искушеніе-то; Іисусъ Христосъ, верѣдъ ужаснж пустынь, прѣтърпѣвалъ недостаткъ во всичко, но побѣдилъ искушителя. Въ исторіж-тж на първыи человекъ ный видѣхме, какъ лесно може да падне человекъ;